CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
INSPECŢIA JUDICIARĂ

GHID DE ORIENTARE
PENTRU PERSOANELE INTERESATE
SĂ SESIZEZE INSPECŢIA JUDICIARĂ

(GHID I)

BUCUREŞTI 2006

1. STRUCTURA INSPECŢIEI JUDICIARE

Potrivit art. 60 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, pe lângă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează Inspecția Judiciară, condusă de un inspector şef.

Potrivit alineatului 2 al aceluiaşi articol, în cadrul Inspecției judiciare funcționează un serviciu de inspecție judiciară pentru judecători şi un serviciu de inspecție judiciară pentru procurori.

Conform alineatului 5 al aceluiaşi articol, atribuțiile Inspecției judiciare, structura, numărul şi salarizarea inspectorilor se stabilesc de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în limitele bugetului.

Din interpretarea textului de lege menționat, reiese că Inspecția Judiciară nu face parte din structura aparatului tehnic – administrativ al Consiliului Superior al Magistraturii, nu este subordonată preşedintelui şi vicepreşedintelui consiliului, ci funcționează ca un corp distinct, autonom, pe lângă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

1. ROLUL INSPECŢIEI JUDICIARE

Potrivit art. 42 alin. 1 din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecția judiciară îndeplineşte, potrivit legii, atribuții de analiză, verificare şi control în domeniile specifice de activitate, sub coordonarea şi controlul plenului.

Rezultă că, unul dintre rolurile esențiale ale Inspecției judiciare constă în oferirea de informații concrete Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la modul de organizare şi funcționare a instanțelor/parchetelor, la conduita judecătorului/procurorului în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a verificărilor efectuate la cererea plenului, a secțiilor, a petiționarilor, ori de Inspecția judiciară, din oficiu.

Rezultatele constatate în urma verificărilor stau la baza adoptării hotărârilor plenului sau secțiilor cu privire la măsuri de organizare şi funcționare a instanțelor/parchetelor, la sancționarea judecătorului /procurorului, la apărarea reputației sale profesionale etc.

2. CINE POATE SESIZA INSPECŢIA JUDICIARĂ

Acest răspuns este dat de următoarele texte de lege:

Potrivit **art. 97** din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor, republicată, **orice persoană poate sesiza** Consiliul Superior al Magistraturii, **direct sau prin conducătorii instanţelor şi parchetelor**, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârşirea de către aceştia a unor abateri disciplinare.

Din interpretarea textului de lege menționat rezultă că sesizarea se adresează Consiliul Superior al Magistraturii şi

indiferent de destinatarul acesteia (preşedinte, vicepreşedinte, secretar general etc.), după analiza conținutului, se înaintează Inspecției judiciare.

Ar fi util ca, în cazul în care sesizarea vizează aspecte de competența Inspecției judiciare, titularul sesizării să facă această precizare, sau să se adreseze direct Inspecției judiciare.

3. OBIECTUL SESIZĂRII

Potrivit art. 97 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor, republicată, exercitarea dreptului prevăzut la alin. 1, mai sus citat, nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătoreşti, care sunt supuse căilor legale de atac.

Din conținutul acestui text de lege, cât şi din conținutul textelor din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, care stabilesc atribuțiile Inspecției judiciare, rezultă că, sesizarea adresată Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să se refere la aspecte din activitatea instanțelor/parchetelor, la activitatea sau conduita judecătorului sau procurorului, la încălcarea de către aceştia a obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârşirea unor abateri disciplinare, fără a pune, în nici un caz, în discuție legalitatea hotărârilor judecătoreşti sau a soluțiilor date de procuror.

Deşi dispozițiile art. 97 alin.2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor, republicată, fac

referire exclusiv la hotărârile judecătoreşti, în urma modificărilor survenite prin adoptarea Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății şi al justiției, s-a instituit principiul independenței procurorului în măsurile dispuse şi soluțiile adoptate.

Ca atare, măsurile şi soluțiile adoptate de către procuror sunt supuse controlului instanței competente să judece cauza în fond (art. 64 alin.2 din Legea nr. 304/2004, republicată).

4. FORMA SESIZĂRII

Legea nu prevede un tipizat sau formular pentru cazul în care o persoană doreşte să se adreseze Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la aspecte din activitatea instanțelor sau parchetelor, a judecătorilor sau procurorilor. Însă, chiar şi în aceste condiții, sesizările, în conținutul lor, trebuie să se refere **clar şi concret** la aspectele pe care le consideră că se impun a fi făcute cunoscute Consiliului Superior al Magistraturii, şi care sunt prezentate la punctul 4 din prezentul Ghid.

De asemenea, sesizările, prin modul de adresare, trebuie să respecte drepturile şi libertăților celorlalte persoane. Aceasta reprezintă de fapt o îndatorire fundamentală a oricărui cetățean, consacrată de Constituția României care, în art. 57, prevede că **„cetăţenii români, cetăţenii străini şi apatrizii trebuie să-şi exercite drepturile şi libertăţile**

constituţionale cu bună-credinţă, fără să încalce drepturile şi libertăţile celorlalţi.”

Nu în ultimul rând, trebuie cunoscut faptul că, sesizările trebuie să conțină date de identificare a persoanei care o formulează (nume, prenume, adresa completă), cât şi semnătura acesteia. În caz contrar, conform dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de Urgență, aprobată prin Legea nr. 233/2002 privind soluționarea petițiilor, sesizarea care nu îndeplineşte aceste condiții, se clasează, ceea ce presupune că nu va fi luată în considerare.

Datele de identificare ale persoanei (nume, prenume, adresa completă) trebuie să fie conținute şi de sesizarea care se adresează prin e-mail, pe una din adresele de contact ale Consiliului Superior al Magistraturii.

Ar fi util dacă sesizarea cu privire la aspectele mai sus precizate, ar îmbrăca forma prezentată în anexa I.

5. CINE EFECTUEAZĂ VERIFICĂRILE

În conformitate cu dispoziţiile art. 42 alin.1 şi 3 din Regulamentul de organizare şi funcţionare al Consiliul Superior al Magistraturii verificările se efectuează, în principal, prin inspectorii de la cele două servicii de inspecție judiciară, ținând cont de instituția vizată (instanță sau parchet) şi de calitatea persoanei cu privire la care s-a făcut sesizarea (judecător sau procuror).

Potrivit art. 46 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, verificările pot fi efectuate şi prin judecători desemnați de preşedintele instanței, la cererea Inspecției Judiciare.

În acelaşi sens, potrivit art. 65 din aceeaşi lege, în cazul procurorilor, verificările la un anumit parchet pot fi efectuate, la cererea Inspecției judiciare, şi de către procurori anume desemnați de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție (pentru această instituție), procurorul şef al Direcției Naționale Anticorupție (pentru această instituție), procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel (pentru situațiile care privesc parchetele respective şi unitățile subordonate acestora).

Potrivit art. 72 din aceeaşi lege, verificările la parchetele din subordinea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție, pot fi efectuate, la cererea Inspecției Judiciare, şi prin procurori anume desemnați de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție.

Potrivit art. 61 alin. 4 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliului Superior al Magistraturii, în exercitarea atribuțiilor, inspectorii pot solicita preşedinților instanțelor judecătoreşti şi conducătorilor parchetelor din circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța sau parchetul unde se efectuează o verificare, să desemneze judecători sau procurori, prin rotație, care să efectueze anumite acte dintre cele date în competența Inspecției judiciare.

5. COMPETENȚELE INSPECȚIEI JUDICIARE

Competențele Inspecției judiciare sunt date de atribuțiile stabilite prin Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, stabilite distinct pentru cele două servicii de inspecție judiciară.

Astfel, potrivit art. 43 alin. 1 din acest regulament, inspectorii Serviciului de inspecţie judiciară pentru judecători exercită, în principal, următoarele atribuţii:

a) efectuează verificări la instanțele de judecată, în legătură cu respectarea normelor procedurale privind primirea cererilor, repartizarea aleatorie a dosarelor, stabilirea termenelor, continuitatea completului de judecată, pronunțarea, redactarea şi comunicarea hotărârilor, înaintarea dosarelor în apel şi recurs, executarea hotărârilor penale şi civile şi informează conducerea Consiliului despre deficiențele constatate, formulând propuneri adecvate;

b) verifică eficiența managerială şi modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi şi regulamente pentru asigurarea bunei funcționări a instanței, calității corespunzătoare a serviciului, semnalează deficiențele constatate şi formulează propuneri corespunzătoare pentru înlăturarea acestora;

c) verifică şi soluționează sesizările adresate Consiliului Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor şi a magistraților asistenți de

la Înalta Curte de Casație şi Justiție şi încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii;

d) efectuează verificări, în vederea încuviințării de către secția pentru judecători a percheziției, reținerii sau arestării preventive a judecătorilor;

e) efectuează verificări privind îndeplinirea condiției de bună reputație de către candidații declarați admişi la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii şi la concursul de admitere în magistratură;

f) în materie disciplinară, asigură componența comisiei de disciplină pentru judecători, în condițiile şi pe durata prevăzută de lege; efectuează cercetarea prealabilă în vederea exercitării acțiunii disciplinare față de judecători, inclusiv față de judecătorii aleşi în Consiliul, precum şi față de magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație şi Justiție; asigură secretariatul comisiei de disciplină pentru judecători;

g) efectuează verificări privind calificativele acordate de către comisiile de evaluare, în cazul în care acestea sunt contestate de judecători şi de magistrații asistenți;

h) rezolvă contestațiile referitoare la legalitatea procedurilor de alegere a judecătorilor ca membri în Consiliul Superior al Magistraturii;

i) efectuează verificări cu privire la contestațiile formulate de judecători împotriva hotărârilor pronunțate de Secția pentru judecători, cu excepția celor date în materie disciplinară;

i[1]) efectuează verificările dispuse de Plen pentru soluționarea cererilor privind apărarea reputației profesionale şi a independenței judecătorilor, prezintă raportul cuprinzând rezultatul verificărilor Plenului; o copie a a cestuia se comunică titularului cererii;

j) îndeplinesc orice alte sarcini stabilite de Plen, preşedinte, ori de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Potrivit art. 44 alin 1 din acelaşi Regulament, inspectorii din cadrul Serviciului de inspecţie judiciară pentru procurori exercită, în principal, următoarele atribuţii:

a) efectuează verificări la parchete, în legătură cu respectarea normelor procedurale, primirea şi înregistrarea lucrărilor, repartizarea dosarelor procurorilor pe criteriul specializării acestora, continuitatea procurorilor în lucrările repartizate şi independența procurorului de şedință în formularea concluziilor, respectarea termenelor, calitatea actelor procedurale, comunicarea actelor procedurale prevăzute de lege, şi informează conducerea Consiliului despre deficiențele constatate, formulând propuneri adecvate;

b) verifică eficiența managerială şi a modului de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi şi regulamente pentru asigurarea bunei funcționări a parchetelor, a calității corespunzătoare a serviciului, semnalând deficiențele

constatate şi formulând propuneri corespunzătoare pentru înlăturarea acestora;

c) verifică şi soluționează sesizările adresate Consiliului Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii şi cu celelalte persoane implicate în cursul urmăririi penale, ori săvârşirea de către aceştia a unor abateri disciplinare;

d) efectuează verificări, în vederea încuviințării de către secția pentru procurori a percheziției, reținerii sau arestării preventive a procurorilor;

e) verifică şi soluționează în cadrul procedurii de verificare a conduitei procurorilor, contestațiile formulate împotriva procurorului ierarhic superior pentru intervenția, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției, trecerea nejustificată a lucrărilor altui procuror ori pentru influențarea în orice formă a concluziilor prezentate în instanță;

f) efectuează verificări privind îndeplinirea condiției de bună reputație de către către candidații declarați admişi la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii şi la concursul de admitere în magistratură;

g) în materie disciplinară, asigură componența comisiei de disciplină pentru procurori, în condițiile şi pe durata prevăzută de lege; efectuează cercetarea prealabilă în vederea exercitării acțiunii disciplinare față de procurori, inclusiv față de

procurorii aleşi în Consiliul Superior al Magistraturii; asigură secretariatul comisiei de disciplină pentru procurori;

h) efectuează verificări privind calificativele acordate de către comisiile de evaluare a activității profesionale;

i) rezolvă contestațiile referitoare la legalitatea procedurilor de alegere a procurorilor în Consiliul Superior al Magistraturii;

i[1]) efectuează verificările dispuse de Plen pentru soluționarea cererilor privind apărarea reputației profesionale şi a independenței procurorilor, prezintă raportul cuprinzând rezultatul verificărilor Plenului; o copie a a cestuia se comunică titularului cererii;

j) efectuează verificări cu privire la contestațiile formulate de procurori împotriva hotărârilor pronunțate de Secția pentru procurori, cu excepția celor date în materie disciplinară;

k) analizează raportul anual al activității desfăşurate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție şi Departamentul Național Anticorupție şi prezintă propuneri privind măsurile necesare;

l) îndeplinesc orice alte sarcini stabilite de Plen, preşedinte, ori de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

6. LIMITELE VERIFICĂRILOR

Legea nu prevede expres care sunt limitele verificărilor pe care le efectuează inspectorii din cadrul celor două servicii

de inspecție judiciară. Însă, atât pentru judecători cât şi pentru procurori, sunt reglementate principiile ce le guvernează activitatea şi care trebuie respectate de judecători şi procurori, indiferent de funcțiile deținute, neputând fi încălcate în cadrul unor verificări de natură administrativă.

Acest fapt reiese din interpretarea sistematică a următoarelor texte de lege:

Potrivit **art. 46 alin. 2** din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, verificările efectuate de preşedinți sau vicepreşedinți ori prin judecători anume desemnați trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor şi supunerii lor numai legii, precum şi autoritatea de lucru judecat.

Potrivit art. **17** din aceeaşi lege, **hotărârile judecătoreşti pot fi desfiinţate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege şi exercitate conform dispoziţiilor legale.**

Potrivit **art. 97** din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor, republicată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor şi parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârşirea de către aceştia a unor abateri disciplinare.

Exercitarea dreptului prevăzut la alin. 1 nu poate pune în discuţie soluţiile pronunţate prin hotărârile judecătoreşti, care sunt supuse căilor legale de atac.

Potrivit art. **69 alin. 1** din Legea nr. 304/2004, ministrul justiției, când consideră necesar, din proprie inițiativă sau la cererea Consiliului Superior al Magistraturii, exercită controlul asupra procurorilor, prin procurori anume desemnați de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție sau, după caz, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, ori de ministrul justiției.

Controlul constă în verificarea eficienței manageriale, a modului în care procurorii îşi îndeplinesc atribuțiile de serviciu şi în care se desfăşoară raporturile de serviciu cu justițiabilii şi cu celelalte persoane implicate în lucrările de competența parchetului. **Controlul nu poate viza măsurile dispuse de procuror în cursul urmăririi penale şi soluţiile adoptate.**

Cu privire la soluțiile adoptate de procuror (neînceperea urmăririi penale, clasare, scoatere de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale), potrivit **art. 278 ind. 1 şi următoarele din Codul de procedură penală**, controlul legalității şi temeiniciei acestora se realizează de instanțele de judecată, la sesizarea persoanei vătămate precum şi a oricărei alte persoane ale căror interese legitime au fost vătămate, care pot desființa rezoluția sau ordonanța atacată, reține cauză spre judecare sau trimitere cauza procurorului în vederea începerii urmăririi ori redeschiderea urmăririi penale.

De asemenea, ca o garanție a respectării legalității în procesul penal, legiuitorul a prevăzut - **art. 275 şi următoarele din Codul de procedură penală** - posibilitatea ca orice persoană nemulțumită de actele şi măsurile dispuse în timpul urmăririi penale să facă plângere împotriva acestora, dacă i s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.

Astfel, plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim procurorul parchetului, sau după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ori de procurorul şef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În acelaşi sens, se prevede şi în articolul **64 alin. 3** din Legea nr. 304/2004 republicată privind organizarea judiciară, potrivit căruia soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale. Teza a II a art. 64 alin. 3, potrivit căreia măsura infirmării soluției de către procurorul ierarhic superior este supusă controlului instanței competente să judece cauza în fond, la cererea procurorului care a adoptat soluția, a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. ***345 din 18 aprilie 2006 a Curții Constituționale.***

Se constată că, potrivit dispozițiilor legale sus menționate coroborate cu prevederile Codului de procedură penală, art. 275 şi urm., art. 278 ind.1, soluțiile adoptate de procuror se examinează sub aspectul legalității şi temeiniciei numai de

instanțele de judecată, iar hotărârile judecătoreşti pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege şi exercitate conform dispozițiilor legale (art.17 din Legea nr.304/2004 republicată, privind organizarea judiciară).

În concluzie, din coroborarea dispozițiilor procesual penale - art. 275 şi urm. cu dispozițiile art. 97 alin.1, 2 din Legea nr. 303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor şi procurorilor, cu prevederile articolelor 43 şi 44 din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii şi cu ale articolelor 46 alin. 2 şi 64 alin. 3 din Legea nr.304/2004 republicată privind organizarea judiciară, se constată **că Inspecţia Judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii, prin atribuţiile, sale nu poate pune în discuţie soluţiile pronunţate prin hotărâri judecătoreşti, nu poate infirma soluţiile adoptate de procuror şi nici nu le poate examina sub aspectul legalităţii şi temeiniciei, întrucât s-ar aduce atingere principiilor independenţei judecătorilor, supunerii lor numai legii şi autorităţii de lucru judecat, precum şi independenţei procurorilor în soluţiile adoptate.**

7. ÎNTOCMIREA ŞI COMUNICAREA RĂSPUNSULUI

Dispozițiile aplicabile pentru întocmirea şi comunicarea răspunsului sunt cele cuprinse în Ordonanța nr. 27/30

ianuarie 2002, aprobată prin Legea nr. 233/23 aprilie 2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.

Potrivit dispozițiilor art. 8 alin.1 din actul normativ menționat ” autoritățile şi instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă.”

În situația în care petițiile sunt transmise de la alte autorități sau instituții publice, termenul de 30 de zile curge, potrivit dispozițiilor art. 8 alin. 2 din aceeaşi lege, de la data înregistrării petiției la autoritatea sau instituția publică competentă.

În temeiul considerentelor legale menționate, Consiliul Superior al Magistraturii, ca instituție publică, are obligația de a comunica răspunsul , în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, persoanei care formulează o sesizare.

Termenul de 30 de zile poate prelungit cu cel mult 15 zile de conducătorul autorității sau instituției publice, atunci când aspectele sesizate prin petiție necesită o cercetare mai amănunțită.

Dacă până la comunicarea răspunsului petiționarul formulează un alt memoriu cu acelaşi conținut pe care îl adresează Consiliul Superior al Magistraturii sau altei instituții ori autorități publice şi care este remis spre competentă soluționare celui dintâi, se va întocmi un singur răspuns ce va face referire la toate petițiile primite.

Dacă după trimiterea răspunsului se primeşte o nouă petiție de la acelaşi petiționar, ori de la o autoritate sau instituție publică greşit sesizată, cu acelaşi conținut, acesta se clasează fără obligația de a se comunica un nou răspuns.

În cazul în care aspectele semnalate în cuprinsul memoriului exced competenței Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 5 zile de la înregistrare trebuie să i se comunice petiționarului cărei autorități sau instituții publice fost trimis spre soluționare.

În ceea ce priveşte conținutul comunicării acesta trebuie să cuprindă direcția/serviciul şi numărul de înregistrare al lucrării la Consiliul Superior al Magistraturii, data întocmirii răspunsului şi semnătura conducătorului ori persoanei împuternicite de acesta.

De asemenea, în conținut se va face referire la toate aspectele sesizate de petiționar, constatările desprinse în urma verificărilor, concluziile în sensul confirmării sau neconfirmării aspectelor semnalate şi temeiul legal.

În cazul în care se constată că o parte din aspectele sesizate nu sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în comunicare se va face mențiune cu privire la căile procedurale pe care le poate urma petiționarul şi la instituția sau autoritatea publică la care se poate adresa.

ANEXA I

DOMNULUI/DOAMNEI
PREŞEDINTE
VICEPREŞEDINTE
INSPECTOR ŞEF etc.

Subsemnata/Subsemnatul……,
domiciliată/domiciliat în localitatea……, strada …., nr……,

bloc……., scară…..,etaj……,apartament……, în calitate de ……. vă aduc la cunoştinţă următoarele aspecte constatate în activitatea instanței/parchetului…..din localitatea sau a judecătorului/procurorului……de la instanța/parchetul……şi vă solicit să luați măsurile legale pentru înlăturarea deficiențelor pe care vi le învederez.

Motivele sesizării sunt următoarele:

În fapt, la data de …….

În susținerea afirmațiilor mele depun următoarele înscrisuri:…….

Am luat conoştinţă că sesizarea mea nu poate privi legalitatea hotărârilor judecătoreşti, respectiv a soluțiilor pronunțate de procuror.

Îmi asum răspunderea, în condițiile legii, privind veridicitatea aspectelor sesizate.

Data:

Semnătura,

DOMNULUI PREŞEDINTE AL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII